

[Narod koji je uništen zbog homoseksualizma](#)

Komentatori Kur'ani-kerima kažu da su, nakon posjete poslaniku Ibrahimu, alejhis-selam, meleki Džibril, Mikail i Israfil pošli prema Sodomi. Da bi Allah iskušao stanovnike Sodome i da bi se njihova poročnost dokazala, On je učinio da se ova tri meleka u Sodomu u sumrak pojave u liku prelijepih, savršeno građenih mladića te da zatraže od Luta, alejhis-selam, konačište... Pročulo se Sodomom da je Lut ugostio prelijepu mladiću, i razvratnici pohitaše Lutu želeći s njima činiti bludne radnje...

Narod vjerovjesnika Luta živio je u Sodomi i okolnim selima u blizini Mrtvog mora: to je oblast današnjeg Jordana. Lutovi sunarodnjaci bijahu veoma izopačeni i zli, činjahu nasilje i drumsko razbojništvo; nisu jedni druge odvrćali od nevaljalih postupaka. Niko prije njih nije spolno općio s muškarcima, a sustezao se od stupanja u brak sa ženama. Lut, alejhis-selam, pozivao je svoj narod da robuje Allahu, Jednom Jedinom, odvrćajući ga usto od poročnosti i svega što ne priliči čovjeku.

Njegovi mu se sunarodnjaci nisu odazvali nego su bili uporni u činjenju zla. Negirali su pritom postojanje Uzvišenog Allaha i utjerivali vjerovjesnika Luta u laž. Zbog toga je Svemoguću Allah na njih spustio kaznu kakvu nisu očekivali, učinio je njihovo uništenje poukom drugim ljudima. **“I Luta - kad reče narodu svom: ‘Zašto činite razvrat koji niko prije vas na svijetu nije činio? Vi sa strašću prilazite muškarcima umjesto ženama. Ta vi ste narod koji sve granice zla prelazi!’ A odgovor naroda njegova glasio je: ‘Istjerajte ih iz grada vašeg, oni su ljudi čistunci!’ I Mi smo njega i porodicu njegovu spasili, osim žene njegove - ona je ostala s onima koji su kaznu iskusili. I na njih smo kišu spustili, pa pogledaj kako su razvratnici skončali.”** (el-A'raf, 80-84)

“I kad izaslanici dođoše Lutu, on reče: ‘Vi ste, doista, ljudi neznani!’ ‘Ne!’, oni rekoše. ‘Donosimo ti ono u šta ovi stalno sumnjaju, donosimo ti ono što će se, sigurno, dogoditi, a mi zaista istinu govorimo. Izvedi čeljad svoju u gluho doba noći, a ti budi na začelju njihovu, i neka se niko od vas ne osvrće, već produžite u pravcu kuda vam se naređuje!’ I Mi smo mu objavili ono što će se zbiti: da će oni, svi do posljednjeg, u svitanje uništeni biti. U to dođoše stanovnici grada, veseli. ‘Ovo su gosti moji’, on reče, ‘pa me ne sramotite, i bojte se Allaha, i mene ne ponizujte!’ ‘A zar ti nismo zabranili da ikog primaš?’, oni povikaše. ‘Ako već hoćete nešto činiti, eto kćeri mojih!’, on reče. Tako Mi života tvog, oni su u pijanstvu svom lutali. I njih je zadesio strašan glas kad je Sunce izlazilo, i Mi smo učinili da ono što je gore bude dolje, i na njih smo kao kišu grumenja od skamenjene gline sručili - to su, zaista, pouke za one koji posmatraju - on je pored puta, i sad postoji; to je

doista pouka za one koji vjeruju.” (el-Hidžr, 61-76)

“I Lutov narod u opomene nije vjerovao. Na njih vjetar, pun pijeska, poslasmu - samo ne na Lutovu porodicu, nju u svitanje spasismo, iz milosti Naše. Eto, tako Mi nagrađujemo one koji zahvaljuju. A on im je bio prijetio silom Našom, ali su oni u prijetnje sumnjali. Oni su od njega goste njegove tražili, pa smo ih Mi oslijepili: ‘Iskusite kaznu Moju i prijetnje Moje!’ A rano izjutra stiže ih kazna koju će neprestano osjećati. ‘Iskusite kaznu Moju i prijetnje Moje!’” (el-Kamer, 33-39)

Komentatori Kur’ani-kerima kažu da su, nakon posjete poslaniku Ibrahimu, alejhis-selam, meleki Džibril, Mikail i Israfil pošli prema Sodomi. Da bi Allah iskušao stanovnike Sodome i da bi se njihova poročnost dokazala, On je učinio da se ova tri meleka u Sodomu u sumrak pojave u liku prelijepih, savršeno građenih mladića te da zatraže od Luta, alejhis-selam, konačište. Ne znajući da se zapravo radi o melekima, Lut ih nije odbio, znao je da će ih neko drugi, jer su bili lijepi, ugostiti i primiti na konak. Evo o tome Božijih riječi: **“I kad izaslanici Naši dođu Lutu, on se zbog njih nađe u neprilici i bi mu teško pri duši, pa reče: ‘Ovo je mučan dan!’”** (Hūd, 77).

Vjerovjesnik Lut izjavio je da je to mučan dan jer se zauzeo da te mladiće, ne znajući da se radi o melekima, zaštiti od svojih zlih sunarodnjaka. Ranije su mu zaprijetili da nikog ne smije ugostiti, ali ih on nije mogao njima prepustiti. Katada navodi verziju u kojoj stoji da su meleki u liku savršenih mladića vjerovjesnika Luta zatekli podalje od Sodome, gdje je obavljao neke poljoprivredne poslove. Kad su od njega zatražili gostoprimstvo, nije ih, iz stida prema njima, mogao odbiti, i poveo ih je kući. U putu im je četiri puta indirektno rekao da u mjestu prema kojem idu žive najrazvratniji ljudi, ne bi li odustali od konaka u Sodomi. A melekima je naređeno da unište stanovnike Sodome tek pošto vjerovjesnik Lut posvjedoči da su oni nevaljao i nadasve poročan narod.

“U to dođu stanovnici grada, veseli” (el-Hidžr, 67). Pročulo se Sodomom da je Lut ugostio prelijepu mladiću, i razvratnici pohitaše Lutu želeći s njima činiti bludne radnje. Bili su radosni misleći da će s onim mladićima moći i javno činiti nemoral - ta radost još je veće zlo. O kako čovjek može biti poročan!

Može se dogoditi da jedinke nekog društva budu nastrane i duševno bolesne, te da nastoje udovoljiti svojim bolesnim potrebama krijući se od drugih ljudi i bojeći se da za tu njihovu nastranost ko ne sazna, ali je posve nezamislivo da cijelo društvo bude izopačeno u toj mjeri da svojim bolesnim strastima udovoljava javno, bez imalo stida i bez trunke griže savjesti. Supružnici se kriju prilikom udovoljavanja seksualnim potrebama premda ne rade ništa zbog čega zaslužuju prijekor, pa štaviše, i neke se životinje kriju prilikom parenja, a Lutovi su se sunarodnjaci radovali prilici da javno sudjeluju u razvratu.

Toliko su bili ogrezli u sklonosti prema muškarcima da su, došavši Lutu, alejhis-selam, bez imalo stida tražili da im ustupi goste kako bi s njima spolno općili. Nisu ni pomišljali na to da svojim zahtjevom ponižavaju vjerovjesnika Luta i da mu čine veliku nepravdu. Vjerovjesnik Lut pokušao je u

njima probuditi osjećaj da su oni muškarci i da im trebaju žene. **“O narode moj’, on reče, ‘eto mojih kćeri, one su vam čistije...”** (Hūd, 78). Po vjerovjesniku, vjerovjesnik u odnosu na svoj umet ima status oca u odnosu na djecu, te je Lut zbog toga rekao: **“Eto mojih kćeri...”** Ovako su ovaj ajet tumačili Mudžahid, Seid b. Džubejr, er-Rebi b. Enes, Muhammed b. Ishak i Katada, i to je ispravno tumačenje.

“Bojte se Allaha i pred gostima me mojim ne sramotite...” (Hūd, 78). Ovdje se vjerovjesnik Lut pozvao na beduinski običaj ugošćavanja, htio je u njima probuditi osjećaj za vrednotama, premda je znao da su oni izopačeni preko svake mjere i da se u njima ne mogu probuditi ti osjećaji; učinio je ono što je mogao u tom teškom položaju.

“Zar među vama nema razumna čovjeka?” (Hūd, 78). Kao da im je rekao: “Sunarodnjaci moji, postoje samo razumni i nerazumni ljudi, časni i nečasni, pa zar ste zadovoljni da pripadate kategoriji onih što su nerazumni i nečasni?” Nažalost, ni to nije utjecalo na njihovu odluku. Umjesto da ove Lutove, alejhis-selam, mudre i umilne riječi u njima probude osjećaj griže savjesti i muževnost, pa da odustanu od zla, oni su ukorili Luta: **“A zar ti nismo zabranili da ikog primaš?”** (el-Hidžr, 70).

Kao da su rekli da im je on, primivši zgodne mladiće u svoju kuću, omogućio da učine razvrat i na to ih potaknuo, pa se oni, eto, zlu i poroku ne mogu oduprijeti. **“Ti znaš da nam nisu potrebne tvoje kćeri’, oni rekoše, ‘ti doista znaš šta mi hoćemo”** (Hūd, 79). Ne, nisu odustali, nego su samo potvrdili svoju izopačenost ustrajno tražeći da im Lut, alejhis-selam, ustupi svoje goste.

Vjerovjesnik Lut osjetio se bespomoćnim i strancem među vlastitim sunarodnjacima, nemajući rodbine koja bi stala u njegovu odbranu. **“Ah, da ja samo imam moć’, on reče, ‘ili da se mogu osloniti na nekog snažnog!”** (Hūd, 80). Zbog velike brige i nevolje koje je dopao, Lut, alejhis-selam, ovako se izrazio zaboravljajući pritom da ima podršku u Gospodaru, Silnom i Jakom, Koji Svoje štitićenike nikad ne napušta.

Ibn Kesir zapisao je: “Komentatori časnog Kur’ana navode da je vjerovjesnik Lut, alejhis-selam, sprečavao svoje sunarodnjake da uđu u njegovu kuću i gurao ih od vrata, a bila su zatvorena; oni su bili uporni u tome da im to dozvoli, a on ih je uporno podsjećao na Allaha. Tad se na vratima pojavio Džibril i udario razvratnike krajem svog krila i zaslijepio ih. Neki učenjaci kažu da su im oči uslijed tog udarca potpuno potrte, pa štaviše, da je nestalo i očnih duplji. Kući su otišli pipajući zidove i prijeteci da će se sutra osvetiti Lutu.

Zatim su meleki pristupili Lutu, alejhis-selam, te mu zapovjedili da potkraj noći povede svoju čeljad, osim supruge, i da se niko ne obazire kad budu čuli da kazna pogađa grešne ljude. I kad je došlo vrijeme da krivovjerni budu kažnjeni, melek Džibril iščupao je pomoću krila sedam naselja u kojima je živjelo četiri stotine nevjernika, sa životinjama i svime drugim što što su ta naselja obuhvatala, te ih podigao do neba, toliko visoko da su meleki čuli kukurijekanje pijetlova i lajanje pasa, a zatim ih sunovratio... Utom je Gospodar na njih spustio tvrdo kamenje od pečene gline, a na svakom je kamenu bilo napisano ime onog kome je namijenjen.”

Eš-Šenkiti je zapisao: "Budući da su stanovnici Sodome, Lutovi, alejhis-selam, sunarodnjaci izokrenuli svoju prirodu, pa su, umjesto ženama, prilazili muškarcima, Allah, džellešanuhu, kaznio ih je kaznom koja je u podudarnosti s onim zbog čega je zaslužena: prevrnuo je na njih njihova naselja..."

Muhammed el-Bakir upitao je jednom prilikom Muhammeda b. Aliju: "Je li Svemogući Allah žene Lutova naroda uništio zbog pederastije, kojoj bijahu odani muškarci?" "Allah je uzvišen i čist od toga da bilo kome učini nepravdu", on je odgovorio i dodao: "Žene su bile odane lezbijstvu, a muškarci pederastiji, pa su svi uništeni."

Iz knjige: "Stotinu kazivanja o onima koji su činili nered na Zemlji i nastradali"

Prijevod: hfz. Abdurrahman Kuduzović

Islamski portal www.n-um.com